II

(Neleģislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2018/1618

(2018. gada 12. jūlijs),

ar ko Deleģēto regulu (ES) Nr. 231/2013 groza attiecībā uz depozitāriju turēšanas pienākumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

Ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīvu 2011/61/ES par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem ([1]), un jo īpaši tās 21. panta 17. punktu,

tā kā:

(1) Sakarā ar atšķirīgiem valstu tiesību aktiem vērtspapīru un maksātnespējas jomā, kuri nav saskaņoti Savienības līmenī, tādiem finanšu instrumentiem, kurus trešās personas tur glabāšanā alternatīvo ieguldījumu fondu (turpmāk "AIF") klientu labā, ir atšķirīgi aizsardzības līmeņi pret maksātnespējas risku. Lai nodrošinātu klientu aktīvu efektīvu aizsardzību atbilstoši Direktīvai 2011/61/ES, vienlaikus paredzot stingrākas valsts tiesību aktos noteiktas prasības attiecībā uz minētajām nesaskaņotajām jomām, ir jāprecizē Direktīvā 2011/61/ES noteiktie pienākumi, kas attiecas uz aktīvu turēšanu.

(2) Patlaban kompetentās iestādes un nozare atšķirīgi piemēro aktīvu nodalīšanas prasības, kas izklāstītas Komisijas Deleģētajā regulā (ES) Nr. 231/2013 ([2]). Kaut arī depozitārijiem, kas ir pirmais glabāšanas ķēdes posms, ir jānodrošina atsevišķs konts, kurā turēt finanšu instrumentus katra AIF klienta labā, ir jāprecizē, ka gadījumos, kad turēšanas funkcijas tiek deleģētas trešai personai, tai būtu jāspēj turēt viena depozitārija klientu aktīvus, tostarp AIF un pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu ("PVKIU") aktīvus vispārējā kontā. No šī vispārējā konta vienmēr būtu jāizslēdz depozitārija īpašumtiesību aktīvi un trešās personas īpašumtiesību aktīvi, kā arī aktīvi, kas pieder citiem trešās personas klientiem. Līdz ar to gadījumos, kad glabāšanas funkcija tiek deleģēta tālāk, apakšglabātājam būtu jāspēj turēt deleģējošā glabātāja klientu aktīvus vispārējā kontā. No šī vispārējā konta vienmēr būtu jāizslēdz apakšglabātāja īpašumtiesību aktīvi un deleģējošā glabātāja īpašumtiesību aktīvi, kā arī aktīvi, kas pieder citiem apakšglabātāja klientiem. Tas ir nepieciešams, lai panāktu veselīgu līdzsvaru starp tirgus efektivitāti un ieguldītāju aizsardzību.

(3) Lai līdz minimumam samazinātu tādu aktīvu zuduma risku, kas tiek turēti vispārējos finanšu instrumentu kontos, kurus nodrošina trešās personas, kurām ir deleģēta turēšanas funkcija, saskaņošanas biežumam starp finanšu vērtspapīru kontiem un AIF klienta depozitārija un trešās personas ierakstiem vai starp trešo personu ierakstiem, ja turēšanas funkcijas ir deleģētas talāk pa glabāšanas ķēdi, būtu jānodrošina savlaicīga attiecīgās informācijas

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīva 2011/61/ES par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

([2]) Komisijas 2012. gada 19. decembra Deleģētā regula (ES) Nr. 231/2013, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/61/ES attiecībā uz atbrīvojumiem, vispārējiem darbības nosacījumiem, depozitārijiem, saistību īpatsvaru, pārskatāmību un uzraudzību (OV L 83, 22.3.2013., 1. lpp.).

nosūtīšana depozitārijam. Turklāt šo saskaņošanu biežumam vajadzētu būt atkarīgam no jebkādām izmaiņām šajā vispārējā kontā, tostarp darījumiem, kas saistīti ar aktīviem, kuri pieder citiem depozitārija klientiem un kuri tiek turēti tajā pašā vispārējā kontā kā AIF aktīvi.

(4) Depozitārijam būtu jāspēj turpināt efektīvi veikt savus pienākumus, ja tā AIF klientiem piederošu aktīvu glabāšanu deleģē trešai personai. Tāpēc ir jānosaka, ka depozitārijam ir jāglabā ieraksti par finanšu instrumentu kontu, kas atvērts AIF klienta vārdā vai AIFP vārdā, kas rīkojas AIF labā, norādot, ka aktīvi, kurus glabāšanā tur trešā persona, pieder konkrētajam AIF.

(5) Lai stiprinātu depozitāriju statusu attiecībā uz trešām personām, kurām tiek deleģēta aktīvu glabāšana, šīs attiecības būtu jādokumentē rakstiskā deleģējuma līgumā. Šim līgumam būtu jāļauj depozitārijam veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka glabāšanā turētie aktīvi tiek pienācīgi aizsargāti un ka trešā persona vienmēr ievēro deleģējuma līgumu un Direktīvā 2011/61/ES un Deleģētajā regulā (ES) Nr. 231/2013 noteiktās prasības. Turklāt depozitārijam un trešai personai būtu oficiāli jāvienojas par to, vai trešajai personai ir atļauts glabāšanas funkcijas deleģēt tālāk. Šādā gadījumā uz vienošanos vai līgumu starp deleģējošo trešo personu un to trešo personu, kurai tiek tālāk deleģētas glabāšanas funkcijas, būtu jāattiecas tiesībām un pienākumiem, kas ir līdzvērtīgi tiesībām un pienākumiem, kādi ir iedibināti starp depozitāriju un deleģējošo trešo personu.

(6) Lai depozitāriji varētu pildīt savas funkcijas, ir jāstiprina depozitāriju pārraudzība pār trešām personām neatkarīgi no tā, vai tās atrodas Savienības teritorijā vai ārpus tās. Būtu jāpieprasa, lai depozitāriji pārliecinās, ka AIF finanšu instrumenti ir pareizi reģistrēti trešās personas reģistros un ka ieraksti ir pietiekami precīzi, lai varētu identificēt glabāšanā turēto aktīvu būtību, atrašanās vietu un īpašumtiesības. Lai veicinātu depozitāriju pienākumu efektīvu izpildi, trešām personām būtu jāsniedz tām paziņojums par jebkurām izmaiņām, kas skar aktīvus, kuri tiek turēti glabāšanā depozitāriju AIF klientu labā.

(7) Saistībā ar depozitāriju pienākumiem rīkoties rūpīgi un uzcītīgi glabāšanas funkciju deleģējuma gadījumos pirms šīs funkcijas deleģēšanas trešai personai, kas atrodas ārpus Savienības, depozitārijam būtu jāsaņem neatkarīgs juridisks atzinums, kurā tiek izvērtēti tiesību akti maksātnespējas jomā attiecīgajā trešā valstī, kurā šī trešā persona atrodas, tostarp novērtējums par aizsardzības līmeni, ko šajā jurisdikcijā nodrošina nošķirtu finanšu instrumentu kontiem. Atzinumam, ko vairāku depozitāriju labā par katru jurisdikciju sniedz attiecīgās nozares federācijas vai juridiskās firmas, vajadzētu būt pieņemamam. Turklāt depozitārijam būtu jānodrošina, ka trešā persona, kas atrodas ārpus Savienības, to informē par jebkādām izmaiņām apstākļos vai šīs trešās valsts tiesību aktos maksātnespējas jomā, kas varētu ietekmēt depozitārija AIF klientu aktīvu stāvokli.

(8) Lai dotu depozitārijiem laiku pielāgoties jaunajām prasībām, kas noteiktas šajā regulā, šīs regulas piemērošanas sākuma datums būtu jāatliek par astoņpadsmit mēnešiem pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

(9) Šajā regulā ieviestie pasākumi saskan ar Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes atzinumu ([1]).

(10) Šajā regulā ieviestie pasākumi saskan ar Eiropas Vērtspapīru komitejas ekspertu grupas atzinumu.

(11) Tāpēc Deleģētā regula (ES) Nr. 231/2013 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Deleģēto regulu (ES) Nr. 231/2013 groza šādi:

1) regulas 89. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) cik vien bieži vajadzīgs, tiek veikta saskaņošana starp depozitārija iekšējiem kontiem un datiem un tādas trešās puses kontiem un datiem, kurai atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam deleģētas glabāšanas funkcijas.";

([1]) EVTI atzinums, 20.7.2017., 34 45 277.

ii) pievieno šādu otro daļu:

"Attiecībā uz pirmās daļas c) apakšpunktu saskaņošanas biežumu nosaka, pamatojoties uz:

a) AIF parasto tirdzniecības darbību;

b) visiem darījumiem, kas notiek ārpus parastās tirdzniecības darbības;

c) visiem darījumiem, kas notiek jebkura cita klienta labā, kura aktīvus trešā persona tur tajā pašā finanšu instrumentu kontā kā AIF aktīvus.";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Ja depozitārijs savas glabāšanas funkcijas ir deleģējis trešai pusei atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam, uz to joprojām attiecas šā panta 1. punkta a)–e) apakšpunkta prasības. Tas arī nodrošina, ka trešā puse atbilst 1. punkta b)–g) apakšpunkta prasībām un 99. pantā noteiktajiem nošķiršanas pienākumiem.";

2) regulas 98. pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

"2.a Līgumā, ar kuru depozitārijs ieceļ trešo personu, lai tā turētu glabāšanā minētā depozitārija AIF klientu aktīvus, iekļauj vismaz šādus noteikumus:

a) garantiju attiecībā uz depozitārija tiesībām uz informāciju, pārbaudēm un piekļuvi attiecīgajiem tādas trešās personas uzskaites datiem un kontiem, kas tur glabāšanā aktīvus, lai depozitāriji varētu pildīt savus uzraudzības un uzticamības pārbaudes pienākumus un jo īpaši, lai depozitārijs varētu:

i) identificēt visas vienības glabāšanas ķēdē;

ii) pārliecināties, ka identifcēto finanšu instrumentu daudzums, kuri ir reģistrēti finanšu instrumentu kontos, kas ir atvērti depozitārija reģistros AIF vārdā vai AIFP vārdā, kuri rīkojas AIF vārdā, atbilst to identifcēto finanšu instrumentu daudzumam, kurus trešā persona tur glabāšanā minēta AIF labā, kā reģistrēts finanšu instrumentu kontā, kas ir atvērts trešās personas reģistros;

iii) pārliecināties, ka identifcēto finanšu instrumentu daudzums, kuri ir reģistrēti un tiek turēti finanšu instrumentu kontā, kas trešās personas vārdā tā klientu labā ir atvērts emitenta centrālo vērtspapīru depozitārijā (CVD) vai tā pārstāvniecībā, atbilst identifcēto finanšu instrumentu daudzumam, kuri ir reģistrēti finanšu instrumentu kontos, kas depozitārija reģistros ir atvērti katra tā AIF klienta vārdā vai AIFP vārdā, kas rīkojas AIF labā;

b) sīkākas ziņas par līdzvērtīgām tiesībām un pienākumiem, kas saskaņoti starp trešo personu un citu trešo personu gadījumā, ja glabāšanas funkcijas tiek deleģētas šai citai trešai personai.";

3) regulas 99. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ja turēšanas funkcijas ir pilnīgi vai daļēji deleģētas trešai pusei, depozitārijs nodrošina, ka trešā puse, kurai atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam deleģētas turēšanas funkcijas, rīkojas saskaņā ar minētās direktīvas 21. panta 11. punkta d) apakšpunkta iii) punktā paredzēto nošķiršanas pienākumu, nodrošinot un pārbaudot, vai trešā puse:

a) pareizi reģistrē visus finanšu instrumentus, kuri ir identifcēti finanšu instrumentu kontā, kas ir atvērts trešās personas reģistros, lai turētu glabāšanā finanšu instrumentus depozitārija klientu labā, izslēdzot depozitārija un trešās personas, un citu trešās personas klientu īpašumtiesību finanšu instrumentus, lai depozitārijs varētu saskaņot identifcēto finanšu instrumentu daudzumu, kuri ir reģistrēti kontos, kas depozitārija reģistros ir atvērti katra tā AIF klienta vārdā vai AIFP vārdā, kas rīkojas AIF labā;

b) uztur visus vajadzīgos datus un finanšu instrumentu kontus, lai depozitārijs varētu jebkurā brīdī un nekavējoties atšķirt depozitārija klientu aktīvus no trešās personas pašas aktīviem, citu trešās personas klientu aktīviem un tādiem aktīviem, ko depozitārijs tur paša kontā;

c) glabā visus vajadzīgos datus un finanšu instrumentu kontus tā, ka tiek nodrošināta to precizitāte un jo īpaši to atbilstība aktīviem, kas tiek turēti depozitārija AIF klientu labā, un uz šā pamata depozitārijs var jebkurā brīdī noteikt minēto aktīvu precīzo būtību, atrašanās vietu un īpašumtiesību stāvokli;

d) sniedz depozitārijam paziņojumu regulāri un ikreiz, kad notiek apstākļu izmaiņas, sīki uzskaitot depozitārija AIF klientu aktīvus;

e) cik bieži vien vajadzīgs, veic saskaņošanu starp tā finanšu instrumentu kontiem un iekšējo uzskaiti un tādas trešās puses uzskaiti, kurai tas deleģējis turēšanas funkcijas saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktu.

Saskaņošanas biežumu nosaka saskaņā ar 89. panta 1. punktu;

f) ir ieviesis atbilstošu organizatorisko kārtību, lai novērstu finanšu instrumentu zaudējumu vai vērtības samazināšanās risku, vai ar tiem saistīto tiesību samazināšanās risku finanšu instrumentu nepareizas izmantošanas, krāpšanas, sliktas pārvaldes, neatbilstošas uzskaites vai nolaidības dēļ;

g) ja trešā puse ir kāda no Direktīvas 2006/73/EK 18. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajām struktūrām, uz kuru attiecas faktisks uzraudzības regulējums un uzraudzība, kam ir tāda pati ietekme kā Savienības tiesību aktos noteiktajiem un ko efektīvi īsteno, depozitārijs veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka AIF naudas līdzekļi tiek turēti kontā vai kontos atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 7. punktam.";

b) iekļauj šādu 2.a punktu:

"2.a Ja depozitārijs deleģē glabāšanas funkcijas trešai personai, kas atrodas trešā valstī, saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktu, papildus šā panta 1. punktā izklāstītajām prasībām depozitārijs nodrošina, ka:

a) depozitārijs saņem juridisku atzinumu no neatkarīgas fiziskas vai juridiskas personas, kas apstiprina, ka piemērojamie tiesību akti maksātnespējas jomā atzīst:

i) depozitārija klientu aktīvu nošķiršanu no trešās personas pašas aktīviem, no trešās personas citu klientu aktīviem un no tādiem aktīviem, ko trešā persona tur depozitārija paša labā;

ii) ka depozitārija AIF klientu aktīvi nav daļa no trešās personas mantas maksātnespējas gadījumā;

iii) ka depozitārija AIF klientu aktīvi nav pieejami sadalei starp trešās personas kreditoriem, kuriem ir deleģētas glabāšanas funkcijas saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktu, vai realizācijai šo kreditoru labā;

b) trešā persona veic šādus pasākumus:

i) tā nodrošina, ka ir izpildīti a) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi, kad tiek noslēgts deleģēšanas nolīgums ar depozitāriju un pastāvīgi visā deleģēšanas gaitā;

ii) tā nekavējoties informē depozitāriju, ja kāds no i) punktā minētajiem nosacījumiem vairs netiek izpildīts;

iii) tā informē depozitāriju par jebkurām izmaiņām piemērojamajos tiesību aktos maksātnespējas jomā un to efektīvu piemērošanu.";

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Šā panta 1., 2. un 2.a punkts piemērojams *mutatis mutandis*, ja trešā puse, kurai atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam deleģētas turēšanas funkcijas, ir nolēmusi pilnīgi vai daļēji deleģēt savas turēšanas funkcijas citai trešai pusei atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam."

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2020. gada 1. aprīļa.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2018. gada 12. jūlijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER